

har foreslaaet de foreliggende **Endringer**, som i sig selv se meget ubetydelige ud, i alt **Fald** i **Kvantiteten**. Jeg antager, at de **ærede Medlemmer**, som have hørt **Forhandlingen** om denne **Sag**, haade ved **Isse** og **2den Behandling**, ville indrømme, at det er en **Sag**, der egentlig nærmest er for **Juristerne**. Det burde egentlig ene være **Jurister**, som være i det **Udvalg**. I alt **Fald** har det ikke været mig muligt at stille **Endringsforslag** efter de **Tanter**; jeg nærer om denne **Sags Ordning**. **Forslaget** er jo fremkommet som en **Vejlighedslov** for at hindre saadanne **Uretfærdigheder** som de, der skulle være skete **enkeltvis** ved **Tvangsauktioner**, at **Lyndet** ikke faar sin **Løn**. Hvor mange eller hvor faa disse **Tilfælde** ere, er ikke oplyst, men ud fra et **Bøgmandsstandpunkt** bedømt, forekommer det mig, at det ene **Hensyn**, der kommer i **Betragtning**, er at sikre **Lyndet** sin **Løn**, og den anden, at der ikke gøres **store Skaar** i **Realkredit**ten end nødvendigt, thi **Forslaget** er væsentlig fremkommet, fordi der er faa trykkede **Forhold** for **Landbruget**, at der har vist sig enkelte **Tilfælde**, hvor **Lyndet** ikke har kunnet faa sin **Løn**. **Spørgsmaalet** er jo nu: **Ophylde** dette **Forslag** de **Betingelser**, som jeg mener vi bør stille i begge disse to **Retninger**? I faa **Henseende** kan jeg for mit **Bedkommende** ikke se rettere, end at de **Udtalelser** det **ærede Medlem** for **Maribo Amts 5te Valgkreds (M. S. Larsen)** kom med, ere rigtig, nemlig at der er **store Huller** i dette **Forslag**, faa at **Lyndet** ikke under alle **Forhold** faar sin **Løn** sikret. Paa den anden **Side** ser jeg, at de **Ulemper**, som det **ærede Medlem** for **Skive (Dalsgaard)** fremførte med **Hensyn** til **Realkredit**ten, faktisk maas komme til **Stede**. Vil det da være rigtig under saadanne **Forhold** at gøre **Landbruget**, der lever under faa trykkede **Forhold**, endnu **daarlignere** stillet, end det er i **Forvejen**, i **Særdeleshed**, naar der ikke paavisselig opnaas det **Maal**, **Forslaget** tilsigter? Det er jo ikke oplyst, at det er i ret mange **Tilfælde**, at de **Tilstande** have været til **Stede**, som have givet **Anledning** til, at **Forslaget** fremkommer. Det forekommer mig meget **tvivlsomt**. Jeg har i hvert **Tilfælde** af disse to **Grunde** ikke turdet give min **Stemme** til **Forslaget**. Jeg har haft den **Tanke** i **Udvalget** og har forelagt den for **Udvalgets Medlemmer** flere **Gange**, at vi skulle sikre **Lyndet** dets **Løn** for det **lobende Halvaar** og give **Lyndet** **Midler** i **Hænde** til hurtigere **Betaling** af **Lønnen**, end de have i dette **Ojeblik**, navnlig derved, at vi gav dem den **Udpantningsret** tilbage, som blev tagen fra dem ved **Konkursloven** af 1872. Det forekommer mig, at hvis dette

var blevet gennemført, vilde **Lyndet** have faaet, hvad det med **Billighed** kunde forlange, og at det, naar det gik tabt af **Lønnen**, vilde kunne tilskrive sin egen **Efterladenhed** og **Vigegyldighed** **Skylden**. Paa den anden **Side** vilde det ikke volde ret stor **Forstyrrelse** i **Realkredit**ten. Men det har ikke fundet **Anklang** i **Udvalget**. Et **Forslag** i den **Retning** var udarbejdet af det **ærede Medlem** for **Marhus (Reis)**, men han frafaldt det siden paa **Grund** af manglende **Tilslutning**. Under disse **Forhold** har jeg fundet mig nøjaget til at stille mig paa samme **Maade** som det **ærede Medlem** for **Skive (Dalsgaard)**. Jeg kan ikke stemme mod **Loven**, fordi jeg billiger, at der gøres noget for at sikre **Lyndet** dets **Løn**; men jeg kan heller ikke stemme for **Loven**, som den foreligger.

S. Nielsen: Da jeg ogsaa er **Medlem** af **Udvalget**, finder jeg mig foranlediget til at gøre nogle faa **Bemærkninger** om min egen **personlige Stilling** til dette **Forslag**. Hvad **Vigtigheden** af den **Fortolkning** i **Betænkningen** angaar, som omhandler de nuværende **Retssforhold**, udtalte jeg mig **personlig** i **Udvalget** om mine **Bøgmands** tvivl i faa **Henseende**, men jeg fandt det ikke nødvendigt at tage noget **Forbehold**, fordi jeg ikke troede, at min **juridiske** **Me** kunde tage **Skade**, da man jo ikke kan tabe det, man ikke har. — Det nu foreliggende **Forslag** synes mig at være meget langt fra det, som jeg har ønsket fra **Begyndelsen** af. Det lider egentlig af de samme **Svæbner** som det oprindelige **Forslag**, idet jeg mener, det spænder over for vidt et **Tidsrum**. Vi havde et andet **Forslag** til **Forhandling** i **Udvalget**, som jeg syntes meget bedre om, men det kunde ikke faa **Flertal** for sig, og faa vidt jeg erindrer, vilde den **højtærede** **Minister** heller ikke gaa ind paa det. Dette **Forslag** var imidlertid saaledes indrettet, at det vel sikrede **Lyndet** nogen mindre **Erstatning**, men det gav det til **Gengæld** fuld **Sikkerhed** for, at det fik, hvad der var lovet. Selv var jeg aldeles uformuende til at stille **Endringsforslag** om dette **Spørgsmaal**, fordi alle **Løve**, der vedrøre **Spørgsmaalet**, hænge sammen som en **Bunke** **Vertehalm**. Saa snart man blot rykker lidt i en enkelt **Sætning**, ryfter det i hele **Bunken**, og det værede ikke længe, før jeg indfaa, at jeg for mit **Bedkommende** maatte holde **Næsen** fra at stille **Forslag** i den **Retning**. Selv vore **fineste** og **lærdeste** **Jurister** have jo deres fulde **Hyre** med at finde en **Form** for **Forslaget**, som kunde løse **Spørgsmaalet** paa en **nogenlunde tilfredsstillende** **Maade**. Naar